

003
S7C2
ΕΛΛ 30
1840

1-2 1184

ΠΡΩ
ΕΠΙΜΗΝ

ΝΙΚΗ Η
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΑΛΠΙΓΞ
ἢ
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΠΑΡΑ
Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προοίμιον.— Οκτώσις δίσσας, καὶ οἰέντῃ
ὄσωμα... ἐπι... Μολδοβλαχία
Ἕλληνες—Ἐπισ... σοφωτάτης τὸν Βασιλέα τῶν
Ἕλλήνων.—Ψηφίς τῶν ὑπὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ
καὶ Σωκράτους.—Ἐπι... Θεάτρου—τὰ ὑπὲρ
τὸν Κ. Ζωγράφον.—Π... λα, κτλ.

ἸΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΚΑΣΣΩΡΧΗ.

1840.

3145

Η

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΑΛΠΙΓΞ.

Ἡ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός.
Τιμὴ ἑτησία διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτῇ. δρ. 14
Διὰ τοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας " 16
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους " 20

" Ὅταν γὰρ ἦδύς τοῖς λόγοις, φρονῶν καὶ
κάς πείθῃ τὸ πᾶθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα.
ὅσοι δὲ σὺν νῦν χρῆσ' αὖθις εὖ δέξαι, κἂν μὴ
παραυτίκ' αὖθις εἰσι χρήσιμοι πόλει."
[Ἐὐρ. δρ. στχ. 898]

Ἄριθ. 1 - 2. Ἔτος πρῶτον. τῇ ἁ. Μαΐου 1840.

Ἄρχῃν καὶ σύνθημα τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας σταδίου λαμβάνοντες τὴν σοφωτάτην περὶ τοῦ λόγου κρίσιν τοῦ ἠθικωτέρου τῶν δραματοποιῶν Εὐριπίδου, ἐξ αὐτῶν μας ἤδη τῶν προοιμίων καταγράφομεν τὸν ὁποῖον ἐπὶ ὅλων τῶν διαπραγματεύσεών μας μέλλομεν νὰ διατρέχωμεν δρόμον, καὶ προτιθέμεθα εἰς τὸ κοινὸν τὰς πρώτας αἰτίας, ἀφ' ὧν κινούμενοι, ἀναλαμβάνομεν τὸ βαρὺ καὶ ἐπίπονον τῆς δημοσιότητος ἔργον. Οὔτε δόξης ἢ αἰσχροῦ κέρδους ἐπιθυμία, οὔτε σκοπὸς τις ἀγενῆς καὶ ἀνοίκειος εἰς ἀνθρώπινον χαρακτῆρα, ἠδύνατό ποτε νὰ κινήσῃ τὸν

Η
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΑΛΠΙΓΓΕ.
ἢ
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΠΑΡΑ
Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Προσίμιον—Ὁ Καπποδίστριας, καὶ οἱ ἐν τῇ
Ὀθωμανικῇ ἐπικρατεῖα καὶ Μολδοβλαχίᾳ
Ἕλληνες—Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν
Ἑλλήνων.—Ψηφίσματα κατὰ τοῦ Χριστοῦ
καὶ Σωκράτους.—Περὶ Θεάτρου—τὰ ὑπὲρ
τὸν Κ. Ζωγράφου.—Ποικίλα, κτλ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.
ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΚΑΣΤΟΡΧΗ.

1840.

ἀσθενῆ κάλαμόν μας· ἀλλ' αἶσθημα τοῦ ἀληθοῦς καὶ δικαίου, αἶσθημα ἐνὶ λόγῳ τοῦ κατὰ λόγον ἀγαθοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ὑπερνικήσαν πᾶσαν ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν μικρῶν μας εἰς τὸ ἔργον συναρῶν προερχομένην ἀντίστασιν, μᾶς πείθει, ὥστε ἀναλαθόντες τὴν Ἑλληνικὴν Σάλπιγγα, αὐτὴν τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας, νὰ καταστήσωμεν φανερὰ εἰς ὅλους καὶ ὅσα μὲν περὶ διαφόρων τοῦ ἔθνους συμφερόντων καλὰ καὶ ἀρμόδια νομίζομεν, ἀλλὰ κατὰ πρώτιστον λόγον τὴν ὄντως ἐλευθερίαν τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους συναδελφῶν μας Ἑλλήνων κατάστασιν, ἐξ ὧν ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν ἀσυγχώρητον ὅπως νομίζοντες, καὶ αὐτόχρημα προδοσίαν καὶ καταπατάτησιν τῆς συνειδήσεώς μας, νὰ μὴ ὑψώσωμεν τὴν φωνήν μας εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Σάλπιγξ, καταπεπιγμένη ἀπὸ τὴν τοσοῦτων χρόνων βραεῖαν δουλείαν, ἀλλὰ, ἐναντίον ὄλων τῶν βραδιουργιῶν καὶ προσπαθήσεων τῶν ἀγρίων ἐχθρῶν τῆς (α), φθάσασα νὰ διη-

(α) Ἀπὸ τὸ πρὸ 23 ἡδὴ αἰῶνων ἔπεσαν κατὰ πρῶτον τὰ λείψανα τῆς Ἑλληνικῆς αὐτονομίας ὑπὸ τὰ θριαμβευτικὰ τῶν Μακεδόνων τόξα κατὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἰνδοῦς διὰ τελευταίαν φορὰν ἀγνωσθέντας παλαιούς Ἕλληνας, μυρίοι ὅσοι καὶ δεινοὶ καταδιωγμοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι καταδυναστεΐαι, βαρῶν ἐπιβάλλουσαι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τράχηλον τὸν ζυγόν, ἀπενάρκωσαν μὲν ἐξ ὀλεκλήρου τὴν ἀήτητον ἐκείνην τῶν Ἑλλήνων δύναμιν, ὡς νε-

χῆση ἅπαξ δι ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἐμφύχους μὲν ἀντὶ τῶν λιθίνων ἀνήγειρεν ἀνδριάντας, κατημαγμέ-

κρὸν δὲ καὶ παραλελυμένον αὐτοὺς ἔθνος εἰς τὰ κοινὰ τοῦ Κόσμου ἐδείκνυον ὄμματα. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἂν καὶ κατὰ τὰς ἀπο τοὺς Μακεδόνας τὸ πρῶτον, καὶ διαμερισθὲν ὕστερον ἀπὸ τὴν ἀλωπεκώδη πολιτικὴν τῶν Ῥωμαίων αὐτὸ καθ' ἑαυτοῦ, καὶ τὸ ἔτι δὲ χειρότερον, κατ' ἀβαρβαρωθὲν ὑπὸ τὴν Ἑλέω Θεοῦ ἐπαναπαυομένην εἰς τῶν λαῶν τῆς τὴν ἀμάθειαν Γραικορωμαϊκῆν αὐτοκρατορίαν, καὶ μὴ ὄλας τὰς ὁποίας ὑπέφερον ἑξ' ἀνδραποδίταις καὶ λεηλασίας τῶν Ὀστρογόθων, καὶ ἐμποροκατακτητῶν Ἑνετῶν, καὶ τὸν ἀπηνήτου καὶ γενικοῦ ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων ἐλευθρῶν, ἡδύνατο ὅμως καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν ὀξείαν τοῦ Μωάμεθ μάχαιραν νὰ γνωρίζῃ τὴν ἐθνικότητά του, καὶ μὲ μικράν τινα ὑποκίνησιν νὰ φθάσῃ νὰ συνεννοηθῇ εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του. Ἀλλ' ἀποτυχόν τότε διὰ τὴν δουλίαν καὶ ἀσυνείδητον πολιτικὴν τῆς ὑποκνηστάτης αὐτὸ κραταιᾶς δυνάμεως εἰς τὴν ἐπέτελσιν τοῦ σκοποῦ του, καὶ μὲ τὸν νέον του τοῦτου δουλοφρονίαν, ἤρχιστε πάλιν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, μὲ φρόνησιν καὶ ἐμπειρίαν, ὁποῖαν προξενούν τὰ ἐν τῶν παθημάτων μαθήματα, κρυφίως νὰ ὑποσκάπτῃ τὰ θεμέλια τῶν ἀγρίων ἐχθρῶν του καὶ ἴσως μέγα τι ἤθελεν ἔκτοτε κατορθώσῃ, ἂν, φεῦ! μισρονοὶ χεῖρες, καταχθόνιοι ὑπουργοὶ, ὑβρισταὶ τῶν ἐθνικῶν δικαιμάτων ἀσυνείδητοι, ὡς ἄλλοι Ἄργοι τοὺς ὀφθαλμοὺς, βλέποντες τὸ ἔθνος συνμισθαιόμενον ἑαυτὸ, καὶ εἰς τὴν δικαίαν του πάλιν ἐτοιμαζόμενον, δὲν ἐκρίζον εἰς τοὺς δυνάστας του Μουσουλμάνους: «Καταπλάκωτατε, καταπλάκωτατε μὲ νέους αἱματοσταγαῖς σαροῦς λίθων τὸν ὑπὸ τὰ εἰρίπια καὶ τὴν στάτην τῆς ἀρχαίας του θεῆς τεταμμένον φοβερὸν Γίγαντα, ἀναγειρόμενον ἤδη δραξίτε, συναδελφοὶ μας Μουσουλμάνοι, τὴν εὐκαιρίαν, καθὼς ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐλὴ μας, περὶ πολλοῦ ποιούμενη τὰ συμφέροντά σας, ἐπρόφθασε νὰ καταπέψῃ εἰς τὰ σπάργματα τὴν πρῶτην ἀρχὴν του,» καὶ δε

νην δὲ καὶ ὄλως παρηλλαγμένην ἐξ ὑπερορίων μερῶν μετακλέσασα τὴν θείαν ἐλευθερίαν, ἐπὶ τῆς λαμπρῆς τῆς ἔδρας πάλιν αὐτὴν ἐνθρονίζει, καὶ τὸν ἀρχαῖον καὶ πρῶτον ἐκεῖνον λαόντης εἰς αὐτὴν παραδώσασα (ἐμπιστευθέντα παρ' αὐτῆς εἰς τὴν κραταίαν καὶ ἐνωτικὴν τοῦ Σεβ. Βασιλέως χεῖρα), ἀκολουθεῖ, καὶ θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἠχολογῇ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Ἰπὸ τοιαύτην αἰσίαν ἐποχὴν ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε (α) ἢ Ἑλληνικὴ Σάλπιγξ ἀναφανομένη, καὶ δυ-

συγχρόνως δὲν παρέδιδαν τὸν πρωταθλητὴν τῆς σημερινῆς μας αὐτονομίας ἀληθινὸν ἥρωα Ἰάγκα Φερράον.

(α) Ὅταν οἱ τρεῖς κραταῖοι βασιλεῖς, ἐξ οὐρανοῦ ἐμπνευσθέντες, ὤμοσαν τὴν ἀπὸ τῆς αἱματηρᾶς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν παντελὴ ἐλευθέρωσιν μας, καὶ ἐνώσαντες τοὺς στόλους των, ἐπυρπόλησαν τὰ ἐχθρικά πλοῖα, καὶ ἐξώσαν τοὺς δεινῶς ἐπικειμένους ἐχθροὺς μας, ἀπορρίψαντες συγχρόνως (διὰ νὰ εὐδαιμονίσωσι τὸν πολύττυνον τῆς Ἑλλάδος λαόν, τὸν ὁποῖον εἶχε καταγωνισθῆ ἡ τοσοῦτων αἰῶνων τυραννικὴ δουλεία) κατ' ἐγκρισιν ἡμῶν αὐτῶν, τὴν ἀποστολὴν τοῦ Καμποδιστρίου, διπλωμάτου τότε μεγίστου τῆς Εὐρώπης, ὡς Κυβερνήτου τῆς Ἑθνικῆς Συνταγματικῆς ἡμῶν αὐτονομίας, χεῖρας ὑψοῦντες τότε πρὸς οὐρανόν, εὐχαριστοῦμεν καὶ ἐμακαρίζομεν τὴν μέλλουσάν μας τύχην· καὶ τῶντι τὰ πράγματα συνέτριξαν κατ' ἀρχὰς σύμφωνα μὲ τὰς ἐλπίδας μας. Φθάνει ὁ Κυβερνήτης, ὡς ἄλλος Σωτὴρ, εἰς τὴν ἀπηλευθερωμένην, ἀλλ' αἱματηρᾶν τῆς Ἑλλάδος γῆν· παραδέχεται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μὲ ἄκραν συμπνοιαν καὶ εὐχαρίστησιν ὡς μέγας ἀνὴρ, θαυμαζόμενος καὶ τιμώμενος ἐπὶ τὰς διαφόρους τάξεις τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων· τροποποιεῖ

ναμένη ἤδη νὰ περιέρχεται ἐλευθέρως εἰς τὰς ἀγυῖας καὶ πλατείας, νὰ ἐκτοξεύῃ «καταχθονίους Σ υ ν θ ῆ».

τὸ πολίτευμα ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς μὲ τὴν προσήκουσαν ἐνσχημοσύνην συστάει νόμους ἐπὶ τῶν Βουλευμάτων τῆς Τροικῆνος· ἐπαναφέρει αἰχμαλώτους ἀπὸ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς· βραβεύει τοὺς κατὰ ξερὰν καὶ θάλασσαν Στρατιώτας, καὶ Ναύτας· περιβάλλει τὰς χῆρας καὶ ὄρφανὰ τῶν ἐνδοξῶς πεσόντων εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Συνταγματικῆς μας αὐτονομίας ἱερὸν ἀγῶνα, καὶ ἐνῆ διέπει οὕτω καλῶς καὶ καλλίστως τὰ πράγματα, ἀφίνων νὰ Βασιλεύῃ εἰς πᾶσαν του πράξιν ὁ νόμος καὶ τὸ δίκαιον, ἀρροεῖται πῶς ὁ μέγας οὗτος διπλωμάτης μετὰ δύο περίπου ἔτη παλινδρομεῖ κατὰ πάντα, καὶ ζητῶν νὰ καταστρέβῃ, ὅσα ὁ ἴδιος εἶχε πρότερον ὑποστήσει, συγκαταστρέφεται καὶ αὐτὸς ὁμοῦ μὲ τὸ συναίτημα τῆς καταστροφῆς τοῦ ἔθνους, ἀφήσας τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄκραν διχόνοιαν καὶ ἔριν.

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τούτου, τὸν διαδέχεται ὁ ἀδελφός του Λύγουστίνος. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ Καμποδιστριακὴ Συμμορία ἐξακολουθεῖ νὰ κλεῖθι εἰς τὰ ὑπόγεια, τὰ κατώγεια, καὶ εἰς τὰς κατακόβρας τῶν φρουρίων τοὺς ἐλευθέρους γολίτας, οἱ λαοὶ ἐμπνευσθέντες καὶ αὐθις ἀπὸ τὸ θεῖον τῆς ἐλευθερίας αἶσθημα, καὶ δραζάντες εἰς χεῖρας τὰ ὄπλα ματωθῶς, ἐκρήμνισαν τὸν Λύγουστίνον τῆς Κυβερνητικῆς του καθέρας, καὶ κινδυνεύσαντες τὸν κάλλιστον καὶ ἀξιολογώτατον κίνδυνον, ἀντικατέστησαν δι' αἱματος τὸ Συνταγματικὸν ἡμῶν πολίτευμα! ἀρχηγὸν καὶ ἐπελεστήν τούτου προσκαλέσαντες τὸν Σ. ἡμῶν Βασιλέα. Ἄλλὰ διὰ τὸ ἀνῆλικον τοῦ Βασιλέως, ἀναλαβούσας τῆς ἀντιβασιλείας τὴν διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐπέκρωτο εἰσέτι νὰ ἀνοιχθῶσι νέαι αἱματηραὶ σκηναὶ, καὶ νὰ προστεθῶσι πρὸς τὰ πολυάριθμα ἐκ τῆς Ἀραβικῆς, Τουρκικῆς, καὶ Καμποδιστριακῆς μαχαίρας μνημεῖα καὶ πάμπολοι ἄλλοι νέοι τάφοι, καὶ ἔτι πλέον νὰ μενῶμεν μὲ τὰς κενὰς ἐλπίδας περὶ τῆς συγκαλέσεως τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Ἄλλ' ἤδη χάρις πλέον εἰς τὸν Σ. Ὁ-

κας! χαράτζια, φυλακίσεις, έξορίας, ανταλλάγματα ίφτιχαρίων!» και έν γένει τήν κατάχρησιν και κακοήθειαν, χρηστάς δίδει εις τὸ Πανελλήνιον τὰς ἐλπίδας περί τῆς ειλικρινείας και ἐλευθεριότητος τῶν περί τὰ Ἑλληνικά συμφέροντα σκέψεων τῆς, και τῆς αξιοπιστίας τῶν διαπραγματευθησομένων παρ' αὐτῆς θεμάτων· οὔτε τινὰ ἀφίνει ὑπόνοιαν φατριαστικοῦ και μεροληπτικοῦ πνεύματος, και καταθρονίων σκοπῶν, τὸ ἴδιον συμφέρον πάντοτε και πανταχοῦ πρὸ τοῦ κοινου προτιμώντων. Ἡ Ἑλληνική Σάλπιγξ θέλει πάντοτε ἐπιφέρει τὰς κρίσεις τῆς πικρᾶς μὲν και αὐστηρᾶς κατὰ τῶν ὑποσκαπτόντων τήν ἐθνικήν μας αὐτονομίαν, εὐλόγως δὲ ἐκθειάζουσα και ἐπαινοῦσα τοὺς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος ἀγωνισθέντας και ἀγωνιζομένους, μόνον αὐτῆς ἐλατήριον ἔχουσα τὸ ἀληθὲς και τὸ δίκαιον.

Θανά μας, ἀρ' οὐ παρέλαθεν ἡ Μεγαλειότης του τὰς ἡμέρας τοῦ Κράτους, ἐνασχολούμενος μυρίαίς τράποις νὰ θεραπεύῃ τὰς πολυεταίς και πολυωδύνουσ πληγὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, θεία συνάρσει, φθάνει ἤδη νὰ ἐπιβίῃ τὴν Κορωνίδα τῶν βυσιδικῶν προσπαθειῶν του, συγκαλῶν τὰ ἐπαρχιακά συμβόλια, και διὰ τῆς ὁσονούπω ἀποκαταστάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἀποπληρῶν τὰς μακρὰς, ἀλλὰ σταθερὰς τοῦ Ἑλληνοῦ ἐλπίδας.

Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ,

ΚΑΙ

Οἱ ἐν τῇ Ὄθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ και
Μολδοβλαχίᾳ Ἑλληνες!

Δικαίως πρέπει νὰ δλολύζωσι και ν' ἀναστενάξωσιν οἱ κατὰ τὴν Ὄθωμανικὴν ἐπικράτειαν και Μολδοβλαχίαν Ἑλληνες, διὰ τὸν χαμὸν τοῦ Καπποδιστρίου· διότι ἡ πρόνοια, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει περί τῆς διατηρήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ δικαιώματός των, περί τῆς ἐμφυχώσεως τοῦ ἐμπορίου των, εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀξία· και μάλιστα εἰς τοὺς καιροὺς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ λύσσα τοῦ ἐχθροῦ εἶχεν ὑπερβῆ και αὐτὰ τῆς τὰ ὄρια, διὰ τὰς συμβαινούσας ἀκαταπαύστως κατὰ ξηρὰν και θάλασσαν αἱματηρᾶς σκηρᾶς, διὰ τὴν πυρπόλησιν τῶν στόλων του, διὰ τὴν ἐξαφάνισιν σχεδὸν τοῦ Στρατοῦ του, ἐν γένει διὰ τὴν ὁποίαν ἐδοκίμαζε παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἦτταν.

Μόλις ἐπάτησεν ὁ Καπποδίστριας τὸ πολύστονον ἔδαφός μας, και ἀμέσως διὰ τῆς ὑψηνοίας του κατακλύονται ἐν γένει ἅπανται αἱ αἱματηραὶ σκηραὶ, ὁποῖαι συνέβαινε ν' ἀνοίγωνται συνεχῶς εἰς τοὺς Ἑλληνας καθ' ὅλην τὴν Ὄθωμανικὴν ἐπικράτειαν· ὁ τύραννος περιορίζεται εἰς τὴν θέσιν του, και ὁ Ἑλληνας

χορηγείται αδιαφιλονείκητον τὸ προνόμιον τῆς ἀνεξαρτησίας του· ἀπαλλάττεται ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ Μεχκεμέ, καὶ ἀπὸ τὰς αὐθαιρέτους κακώσεις τοῦ Ἀλκορανίου, καὶ τελευταῖον ἰσοσταθμεῖται ἡ πολιτική του καὶ ἡ ἄλλη ὑπαρξίς μετ' ἐκείνην τοῦ Ἄγγλου, Γάλλου καὶ Ῥώσου. Ἰφώντι μεγίστη Σοφία, καὶ δικαιοσύνη ἄπειρος!

Ὁ Καμποδίστριος φειδόμενος ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ ἐπὶ ματαίῳ ἔξοδα, ἀφ' ἑτέρου δὲ σεβόμενος ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν Ἑλληνικὴν ἀξιοπρέπειαν, δὲν ἐνεπιστεύθη τὰ ἅγια τοῖς κυσί, καὶ τὴν διαχείρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνος εἰς ἀνθρώπους βλάκας, ταριχοπώλους, λαθρεμπόρους, καὶ δολιοχρεωκόπους, ἀλλ' ἀντικείμενον ἔχων τὴν ἀληθῆ ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑλληνος, τὴν ἐμφύχωσιν τοῦ ἐμπορίου του, τὴν κραταίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς τοῦ δόξης καὶ ἀξιοπρεπείας, καὶ θεωρῶν, ὅτι 700,000 ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ σχηματίσωσι ποτὲ ἔθνος εὐδαίμον, ἀνευ τῆς ἐξωτερικῆς συνδρομῆς τῶν ὁμογενῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι μέγας, φρονίμως ποιῶν, ἐνεπιστεύθη τὰ ἱερά τῶν ὁμογενῶν δικαιώματα ὑπὸ τὴν ἔμμεσον ἐπιτήρησιν τῶν λοιπῶν Συμμάχων Μ. Μ. Δυνάμεων παρὰ τοῖς Ἠρέσβευσιν αὐτῶν κτλ. ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ κτλ. εἰς δὲ τὸν Ἑλληνα ἀπένευμε ἀπεριόριστον τὴν ἐλευθερίαν, νὰ υπερασπίζεται ἀνεμποδίστως ἀπὸ ὁποιανδήποτε ἀρχῆν τῶν ἀνωτέρω

θέλη. Οἱ δὲ πρέσβεις κτλ. τῶν Συμμάχων Μ. Μ. Δυνάμεων υπερασπίζοντο, καὶ ἐφωδίαζον μετὰ ἀναγκαῖα διπλώματα προστασίας ὄχι μόνον τοὺς γεννηθέντας ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἑλληνας, ἀλλὰ καὶ τοὺς γεννηθέντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπὸ πατέρα ἢ μητέρα Ἑλληνα, καὶ αὐτοὺς, οἵτινες διέπρεψαν εἰς τὴν ἱεράν ἐπανάστασιν μας, καὶ ἐν τούτοις καὶ τοὺς ὅσοι ἠδύναντο νὰ προφέρωσι τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν εἰς τὰ χεῖλη των· ὥστε διὰ τοῦ μέσου τούτου, παρατηρεῖται, ὅτι ἔρρεον καλὰ ἀνεξάντλητα εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διάγοντας καὶ ἐγκατοικοῦντας Ἑλληνας. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἠῦξάνεν ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἢ υπεράσπισίς των διατηρεῖτο μετὰ ζέσιν καὶ αὐστηρότητα ἀπὸ τὰς Συμμ. Μ. Μ. Δυνάμεις εἰς τρόπον, ὥστε ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τις τὴν ἀμίλλαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Συμμ. ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὴν υπεράσπισιν τῶν υπηκόων Ἑλλήνων· τὸ ἐμπόριον ἐπροόδευε καὶ ἐβελτιοῦτο, ἢ ναυτιλία ὡσαύτως· καὶ ὁ ἐμπορικὸς Σύλλογος τῶν Ἑλλήνων ἤθελεν ἀναδειχθῆ ἐντὸς ὀλίγου, ἂν ὄχι ἀνώτερος τῶν ἄλλων ἐθνῶν, τοῦλάχιστον ὄχι κατώτερος καὶ παραλυμένος· διότι ὁ ἐμπόρος ἤρχετο εἰς τὴν Τουρκίαν ἀτρόμως, ὡς νὰ εὐρίσκετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς εὐνομούμενης Εὐρώπης, μετερχόμενος τὸ ἐμπόριόν του ἀδιστακτως, καὶ διασκορπῶν τὰ ἐμπορικά του Συναλλάγματα εἰς τὸν

δεῖνα καὶ δεῖνα, μὲ τὸ θάρρος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ γεωργὸς διασκορπᾷ τὰ υπερήφανα χειρόβολα του. Ὁ ἐργολάβος ὡσαύτως τότε εἶδε τὴν μηχανὴν του ἀνεξάρτητον καὶ κηδομένην ἀπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τῆς δικαιοσύνης. Ὁ ναύτης ὡσαύτως τότε εἶδε τὴν Σημαίαν του κυματίζουσαν ὑπὸ τοὺς εὐμενεστέρους ἀνέμους, καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ταξιδεύοντες καὶ ἐγκατοικοῦντες Ἕλληνες εἶδον τὰς ἀκτῖνας τῆς ἐλευθερίας νὰ ἀκτινοβολῶσι καὶ νὰ λάμπωσιν ἐπὶ τῶν ἐγχειρήσεών των.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΟΡΕ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Μεγαλειότατε!

Ἄρ' οὐ ἠκούσαμεν, ὅτι ὁ νέος Σουλτάνος, διαδεχθεὶς τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς του, ἐζήτησε νὰ κόμῃ ὄχι Σύνταγμα, ὡς λέγουσιν οἱ Δημοσιογράφοι (καὶ ὁ Κ. Ζωγράφος), ἀλλὰ τροποποιήσιν τινὰ τῶν Μεχμεμέδων, τουτέστι νὰ καθιερώσῃ τὰ καταχθόνια ταῦτα Δικαστήρια διὰ βλάσεων ἀκραδάντων ἐπ' ἀλόθρη τῆς κοινωνίας, ἐκλάσαμεν καὶ ἐθρηνήσαμεν τὸ δυστυχὲς Μωχμεθανικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἐπανάστασίν μας ἀρχίσαν, παρὰ τὴν ἀπὸ κίρῶν εἰς κίρῶν, καὶ τρέχει εἰς τὸν ὀλεθρὸν του καὶ τοῦτο

Βασιλεῦ! διότι ἐγνωρίζομεν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν κατόστικον τῶν Τουρκικῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἰκανότητα ἐνὸς παιδαρίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶδεν Εὐρώπην, δὲν εἶδεν ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, δὲν εἶδε Πανεπιστήμια, δὲν εἶδεν Ἀκαδημίας, δὲν ἀνέγνωσε μετ' ἐπιμελείας, ὡς ἀναγινώσκουσιν ὅλοι οἱ βασιλεῖς, τὴν ἱστορίαν τῶν παλαιῶν καὶ νέων Ἑλλήνων, ἀλλ' ἔμενε κατὰ κλειστον, ἐμοῦ μὲ 5-10 εἰλωτὰς μκύρους (Αἰθίοπας), (τοὺς ὁποίους ἀν' ἰδῆμίαν καὶ μόνον φορᾶν ἕνας βασιλεὺς Εὐρωπαῖος, πρέπει νὰ τὸν κόψῃ τὸ αἶμά του ἀπὸ τὴν στασιάχτρα του, καθὼς ἔκοψε καὶ πολλοὺς εὐαίσθητους καὶ μὲ πατριωτισμὸν Ἕλληνας, ὅταν εἶδαν τὴν ἐνδοξὴν Συνθήκην τοῦ Κ. Ζωγράφου, ζωγραφισμένην πρῶτον εἰς τὸν Λίβαν!) ἔμενε, λέγομεν, εἰς τὰ λαμπρὰ Σαράγια τοῦ πατρὸς του, μέχρι τῆς ἀναβάσεώς του εἰς τὸν παραλελυμένον καὶ σαράβαλλον Μωχμεθανικὸν θρόνον, τὸν ὁποῖον συνέτριψε κατὰ μέγα μέρος ἡ Ἑλληνικὴ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐπανάστασις· οὔτε ἠδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὰ μεγάλα ταῦτα τῆς πολιτικῆς σχέδια ἦσαν γέννημα καὶ εὐρεσις τῆς παιδαριώδους [Σουλτανικῆς] κεφαλῆς, ἀλλ' ἐμαντεύσαμεν, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι τέλμασμα Εὐρωπαϊκῆς Διπλωματίας, ἧτις βέβαια προσπαθεῖ παντὶ σθένει, διὰ τινὰ τελικὸν σκοπὸν νὰ παρασῶρῃ διὰ τῆς καταχθονίου ταύτης συμβουλῆς τῆς τὴν Ὀθωμανικὴν ἀγέλην εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Καὶ οὕτω θρηνοῦντες τὸ ἔθνος αὐτὸ διὰ τὴν εἰς ἣν τὸ ἔρριψε δεινὴν θέσιν ὁ ἀπερίσκεπτος νέος αὐτοῦ ἡγεμὸν, ἐπρομαντεύσαμεν, ὅτι ἡ καταφορὰ αὕτη τῆς δυστυχίας τῶν Ὀθωμανῶν θέλει διαχυθῆ καὶ εἰς ἄλλας γειτονικάς πόλεις, καὶ θέλει

κατασπαράξει καὶ τινὰς ξένους ὑπηκόους, τῶν ὁποίων οἱ ἡγεμόνες δὲν ἀναγινώσκουσιν ἐφημερίδας, διὰ νὰ συμβουλεύωσι τὰς δικαίας παρατηρήσεις τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ δίδουν πίστιν εἰς δύο τρεῖς κακοβροίτικους ὑπουργούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐφήμεροι εἰς τὰς θέσεις των, καὶ προτιμοῦν τῆς Σακκούλας των τὸ ΔΙΚΑΙΟΝ! Καὶ ὡς φαίνεται δὲν ἐλάνθανθημεν μὲν ὅλα ταῦτα δὲν ἠδυνάμεθα, ἀλλ' οὔτε εἶχαμεν τὸ μῖσον νὰ ἐπικρίνωμεν ἐξυπαρχῆς τὸν καταχθόνιον διοργανισμὸν τοῦ Σουλτάνου, καὶ πάλιν οὔτε καὶ τώρα ἠθέλημεν ἐπισχολῆσαι τὰς βασιλικὰς Σου ἀκοὰς μὲ τοιοῦτον θέμα, ἂν δὲν ἐπαρκινώμεθα ἀπὸ αἰσθημα πατριωτισμοῦ μᾶλλον, διὰ νὰ προσβάλλωμεν, εἰ δυνατόν τὴν ἐπαπειλουμένην νὰ συμβῆ ἀδικίαν εἰς τὰ δίκαια τῶν ὁμογενῶν μας, καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ θρόνου· ἕνεκα τῆς σκοτεινῆς καὶ ἀγνοιστηρίτου νέας θεσμοθεσίας τοῦ Σουλτάνου, καὶ τοῦ καταχθόνιου συναλλάγματος!

Βασιλεῦ! εἰς τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην χρειάζεται ἡ μεγαλύτερα φρόνησις καὶ προσοχὴ, διὰ νὰ μὴ (τυχόν) προσβληθῶσι τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα πᾶς τις ἐξηγύρασε μὲ ὀκταετῆ πόλεμον, μὲ αἱματηρὰς θυσίας, καὶ μὲ ὑπερβολικὰς χρηματικὰς δαπάνας!! κτλ. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀνεκτίρητον, ὅτι πᾶσα συνθήκη, ἣτις ἐπιβάλλει τὴν ἐτεροδοκίαν εἰς τὸν Ἕλληνα, εἶναι οὐχ ἥττον αὐτόχρημα ἐπιβουλὴ καὶ προδοσία τῆς πατρίδος καὶ ἀπὸ μέρος τοῦ ζητούντος καὶ ἀπὸ μέρος τοῦ προβάλλοντος αὐτήν, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ κατὰδεχθῆς, ὥστε εἰς τὰς βασιλικὰς Σου ἡμέρας νὰ δικασθῆ ὁ Ἕλληνας εἰς τὸν Μεχκεμὲ τοῦ Σουλτάνου!

Βασιλεῦ! χωρὶς νὰ ζητήσωμεν ν' ἀποδείξωμεν, ὅτι τὸ Ὀλωμανικὸν Κράτος εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐσχάτην παραλυσίαν καὶ ἀμηχανίαν λεπτοῦ παρὰ πώποτε, ἕνεκεν τοῦ νέου διοργανισμοῦ τῶν Μεχκεμεδῶν, καὶ τῶν ἑσα τῶ ἐπὶ πᾶλλον κατὰ κεφαλῆς ἀπειρα δεινὰ, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ δυναθῆ, παρὰ μετὰ τὴν παντελεῖα τοῦ καταστρεφῆν ἀπὸ τοῦς Ἕλληνας νὰ διεξαγάγῃ, νομιζομεν ἱκανὸν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν Βασιλικὴν Σου προσοχὴν εἰς ἓν καὶ μόνον, τὸ ὅποιον ἤθελεν εἶσθαι ἱκανὸν νὰ δικαιολογήσῃ ἀπάσας τὰς παρατηρήσεις μας.

Οἱ Ἕλληνες χωρὶς νὰ ἔχουσιν ἐπὶ κεφαλῆς οὔτε τὸν Μ. Ἀλέξανδρον, οὔτε τὸν κλεινὸν Ὀθωνά των! διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, διὰ τὴν πίστιν των τὴν ἀγίαν, καὶ διὰ νὰ λυτρωθῶσιν ἐφάπαξ ἀπὸ τὰς καταχθόνιους παγίδας τοῦ Μεχκεμὲ, καὶ τοὶ μίᾳ φούκτα ὄντες, ὡς πρὸς τοὺς ἀπειροπλήθους Ἀγαρηνοὺς, ἠνοιξάν ἡρωϊκῶν παλαίστραν εἰς Βαλτέτζιον, εἰς Ἀράχωβα, εἰς Μεσολλόγγιον, εἰς Ναίπλιον, εἰς Τρίπολιν, εἰς Καρμπενήσιον, (εἰς Σκουλλένιον), εἰς τὰς Ἀθήνας αὐτὰς, καὶ ἐν γένει εἰς ἅπασαν τὴν Δυτικὴν καὶ στρεῶν Ἑλλάδα, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τίσους ἐνδύξους θριύμβους καὶ νίκας ἀνεγνωρίσθη ἡ Ἑλλὰς καὶ παρὰ τῶν τριῶν Μ. Μ. Δυνάμεων Ἔθνος Συνταγματικὸν καὶ αὐτόνομον!!

Ἀλλὰ Βασιλεῦ! τὰ αἴτια τὰ ὅποια ἐβλάψαν καιρίως τὴν Ἑλλάδα, καὶ μᾶς ἐκατήντησαν νὰ ξυώμεθα ἀπὸ τοὺς τοίχους εἶναι πολλὰ· ἡμεῖς δὲ ἐξαρκοῦμεθα νὰ χαρικτηρήσωμεν πρὸς τὸ παρὸν ὀλίγα, διὰ νὰ πληροσφοθῆ ἡ ἡμ. Μεγ. περὶ πάντων.

α) Ὅτι ἀφοῦ ἐκινήθημεν εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ τυράν-

νου δὲν εἶχομεν ἐπὶ κεφαλῆς οὔτε τὸν Μ. Ἀλέξανδρον, (ὡς προείπον), οὔτε τὸν Ναπολέοντα, καὶ ὁ Ὄθων μόλις ἐθῆλαξε τὸ Βασιλικὸν τῆς μητρὸς του γάλα εἰς Μόναχον.

β) Καὶ τὸ χεῖριστον, ἡ καλὴ προαίρεσις τῶν ἀρχόντων μας, διὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σπάρτης Π. Μαυρομιχάλη, τοῦ Κουντουριώτη, τοῦ Κωλοκοτρώνη, τοῦ Ζαῦρη, τοῦ Καν. Δεληγιάννη, τοῦ Παλαμῆδῆ, τοῦ Τρικοῦπη, τοῦ Λόντου, τοῦ Λεβέντη, τοῦ Αἰνιάν, τοῦ Κανάρη, τοῦ Μιαοῦλη, καὶ τῶν μικρότερον τῆς νέας Ἑλλάδος Καραϊσκού, Κυριακούλη, Φλέσα, Μπότζαρη, Μιγγλάρα, κλπ. αἵτινες ὑπεδέχοντο τυφλοῖς ὄμμασι τοὺς Φαναριώτας, τοὺς Βαβρεζοὺς, τοὺς Κερκυραίους, καὶ τίσων ἄλλων μερῶν κακοῖς ἀνθρώπους διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τοὺς ὁποίους ἐσύσταιναν εἰς θέσεις λαμπρὰς, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἰκανότητα, καὶ οἱ ὅποιοι μετὰ ταῦτα ἐφάνησαν ψωμοπάται, προδοταί, καὶ ἀπατριῶνες, διέσπειρον τὸ πατριωτικὸν πνεῦμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, μᾶς ἔπραγαν τὸ δάνειον τοῦ 1824. τὰς προσόδους, καὶ ὅσας ἄλλας συνεισφοράς εἶχομεν λάβει, ἤνοιξαν τὰς αἱματοσταγεῖς σκηνὰς τῶν ἐμφυλίων πολέμων, παρέδωκαν διὰ τῶν καταχθονίων ἔργων των τὴν Κρήτην, τὴν Σάμον, τὴν Χίον καὶ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἠπείρου, εἰς τὸν αὐθέντην των τὸν Σουλτάνον, διὰ νὰ χαίρωσιν ἤδη τὸν Στέφανον τῆς ἡγεμονίας, ἐπεβουλεύθησαν ἐπὶ τέλος τοὺς Σωτήρας τῆς Ἑλλάδος, Κωλοκοτρώνας, Καν. Δεληγιάννης, Γρίβας, Νικηταρᾶς, καὶ κατὰ συνέπειαν τοὺς συνέλαβον ἐπιβούλους, καὶ τοὺς ἔστειλαν νὰ ἀσκητεύσωσιν εἰς τὸ Μονήριον τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἐν Ἰδρᾶ, ἕως οὗ ἦλθεν ὁ Ἰβραχίμ Πασσαῖς, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ τοὺς εὐγάλωσιν ἀκόν-

τες ἀκόντες μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων, διὰ νὰ καταστρέψωσι τὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος πολυάριθμα τοῦ Αἰγυπτίου στρατεύματα· πλὴν εἰς μάτην, διότι τοὺς εἶχαν κοπεῖ τὰ ἤπατα ἀπὸ ταῖς Μετάνοιαις, τὰς ὁποίας τοὺς ἐκανόνιζαν οἱ ἅγιοι πατέρες, κατὰ συνέπειαν ἀνωτέρας διαταγῆς . . . διὰ νὰ κάμνωσιν ἐσπέρας καὶ πρωὶ, καὶ δὲν ἐγχεσίμευσαν ὡς ἔπρεπεν, ἀλλ' οὔτε ὠφέλησαν ὡς ἔδει. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὰ ἀφόρητα δεινὰ Βασιλεῦ, οἱ Ἕλληνες ἦσαν πλουσιώτεροι τότε, παρ' ὅτι εἶναι σήμερον, διὰ τοῦτο μόνον, ὅτι δὲν ὑπῆρχαν εἰς τὰ πράγματά μας Ζωγράφοι, Ρεγνῶδες, Σμάλτζίδες, Αεσιούρες, Φέδες, καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐμπορικῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐν Βουκουρεστίῳ, ὁ κλεφτοχρεωκοπίδης Σακελαρίου· ἀντὶ ὅμως τῆς διαβολῆς ταύτης φυλῆς εἴχμεν τοὺς ἐναρέτους καὶ ἀγαθοὺς Ἰψηλάντας, Μαυρομιχάλας, Κωλοκοτρώνας κτλ!

γ. Αἰτία εἶναι βασιλεῦ! ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐβλόφθησαν ἀπὸ ξένας ὑποσχέσεις καὶ ἀπὸ τοὺς διέποντας τότε τὴν κοινωνίαν μας ξένους, καὶ δὲν ἐξηκολούθησαν τὴν πρόδον τοῦ πολέμου, διὰ νὰ ἐλευθερώσωσι τὴν Ἠπειρον (ὡς εἶπεν ὁ Πιερὺμπεης) τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Μακεδονίαν, τὰς λαμπρὰς καὶ ὑπερφάνους Νήσους, τὴν Κρήτην, Σάμον, καὶ Χίον, καὶ τελευταῖον τὸν θρόνον τοῦ Μ. Κωνσταντίνου (ὡς ὤφονται οἱ φυλακισταὶ τοῦ Μαυρομιχάλη!)

Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ τὰ οὐσιώδη αἰτία Βασιλεῦ! διὰ τὰ ὅποια κατηντήσαμεν εἰς τὴν σημερινὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν· ἀλλὰ καὶ χωρὶς τούτων δὲν εἶναι νομίζομεν ποτὲ ἔργον προδευτικόν, οὔτε σύστημα τῶν Συνταγματικῶν ἡγεμόνων νὰ

ελευθέρουν χωρίς τὴν συναίνεσιν τοῦ χαμαλικοῦ ὄχλου τὸ πτωχόν των ταμεῖον εἰς ἐξοδα ἀδρά καὶ ἀνήκουστα μὲ τὴν ἀποστολὴν ἀναξίων πρέσβειων ὑπουδὴποτε πρὸς συναλλαγὴν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, ἢ πρὸς συγχαρητισμὸν τινος, ἢ ἀλλης οἰασδὴποτε ὑποθέσεως· μάλιστα δὲ τοῦτο εἶναι πολὺ ἀνοίκειον νὰ γίνεταὶ ἀπὸ ἡγεμόνα, ὅς τις διοικεῖ ἔθνος τροπικοῦχον, πρὸς νενικημένον καὶ γνωρίζοντα ὅτι ὁ θρόνος, τὸν ὁποῖον κατέχει εἰσέτι ἀνήκει εἰς τὸν νικητὴν του, καὶ ὅτι πρέπει κατὰ τὴν ἐπιπρατοῦσαν συνθήκειαν, οἱ νικημένοι νὰ πέμπωσι Πρέσβεις πρὸς τοὺς νικητὰς των.

Ὅθεν καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, καθὼς ἐκατηντήσαμεν σήμερον, ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ εὐρεθῆ ἕνας μόνος ἄνθρωπος, νὰ διαπραγματευθῆ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα σπουδαῖα καὶ ὑψηλὰ ἀντικείμενα διὰ τοῦτο ἂν ἦτον ἀναγκαῖον εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ συγχαρῶσι τὸν Σουλτάνον διὰ τὴν ἀνάβασίν του εἰς τὸν θρόνον, ἢ ἂν βλέπωσιν ὅτι εἶναι ἀνάγκη Ἐμπορικῆς Συνθήκης μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, ἐκείνης ἀδιαφορούσης κατὰ τὸ σύνθημα, ἦτον ἀρμύδιον, νομίζομεν, ὥστε ἡ ὑμ. Μ. νὰ διατάξῃ διὰ νὰ ἔλθωσιν ὅλοι οἱ Ἕλληνας αὐτοπροσώπως πρὸς χαρητισμὸν τοῦ νέου Σουλτάνου καὶ λ. π. ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς των τοὺς Κολοιοτρώνας, τοὺς Γρέβας, τοὺς Δελιγιάννας, τοὺς Μαμοῦρας, τοὺς Χατζῆ Πέτρους, τοὺς Νικηταρᾶς, τοὺς Κολλιοπούλους, τοὺς Δούβας, τοὺς Μετερνίχας, κ. τ. λ. καὶ τότε ἤθελεν ἰδεῖ ἡ ὑμ. Μεγ. ἐμπράκτως τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων πόσον εἶναι εὐγενές, πόσον ἀνδρείον, πόσον φιλότιμον, πόσον φιλόρησκον. πόσον ῥωμαλαῖον, πόσον Συνταγματικόν, πό-

σον τίμιον, καὶ πόσον νὰ ἐκτιμᾷ κατ' ἀξίαν τὰς ἀφορώσεις τὴν ἐθνικὴν ἐλευθερίαν Β. Λιαταγάς, μέχρι τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, καὶ ἕως τὰ Ἀνάκτωρα τοῦ Μ. Κωνσταντινίου, πρὸς . . . . καὶ πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ προσωρινοῦ Σουλτάνου μάλιστ' ὅταν ἤθελεν ἐγκριθῆ τοῦτο ἀπὸ τὴν ὑμ. Μεγαλειότητα, τότε ὁ Ἕλλην, ἐγγυούμεθα, ὅτι δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε μισθοὺς ἀνηκούστους ἀνὰ 6000. κατὰ μῆνα, ὡς λαμβάνουσι τινὲς καταχθόνιοι, ἀφανίζοντες τὸ πτωχόν μας ταμεῖον, μήτε Β. ἀτμόπυρα νὰ μεταβιβασθῆ αὐτόθι, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν πτωχὴν μας Ἑλλάδα, μήτε ὀδοιπορικὰ ἐξοδα, μήτε τζαρούγια, μήτε δηκανίκια, (ἂν χρειασθῶσι) μήτε, μήτε, μήτε, τίποτε σχεδόν!!!

Ἄλλ' ὁμιλοῦντες ἤδη περὶ θεσμοθετικῶν πραγμάτων Βασιλεῦ! μικρὸν ἔλλειψε νὰ ἐξοκείλωμεν εἰς τὸ πολιτικὸν μίαισμα, καὶ νὰ εὐρωμε τὸν μπελαῖμας, ἀπὸ τοὺς τζελλατάς τοῦ τύπου, οἵτινες, καίτοι προοδευτικοί, ἐπότισαν τὸν Σωκράτην τὸ κῶνειον, ἐκολόβωσαν τὸν Σοφιστὸν Σοφιστὸν, ἐξοστράκισαν τὸν Καίτην, ἐσφάλισαν εἰς τὸ κλοβίον τὸν ἔνδοξον ἤρωα Νικηταρᾶν, κ' ἔθαψαν τὴν πρόσοδον εἰς τὰς Σαραβάλους καὶ περιορισμένας Ἀθήνας!! Ἄλλ' ἐπειδὴ περὶ δημοσίων κατηγορῶν καὶ Μεγχεμεδικῶν πραγμάτων ἀνεφέραμεν, καλὸν καὶ πρόσφορον νομίζομεν ἤδη νὰ ἐξελέγξωμεν ἐνώπιον τῆς ὑπερτάτης δικαιοσύνης Σου! τὴν παρανομίαν καὶ τὴν ἀθαιρεσίαν τριῶν Δικαστηρίων, τὰ ὅποια θεωροῦνται τὸ καθ' ἡμᾶς τὰ πλέον ἄδικα, τὰ πλέον καταχθόνια, τὰ πλέον ἐπίβουλα, τὰ πλέον αἱματοχαρῆ καὶ ῥαδιοῦργα, καὶ νομίζομεν, ὅτι καὶ ἡ Βασιλικὴ Σου Δικαιοσύνη θὰ τὰ θεωρήσει ὡς τοιαῦτα! Τὸ πρῶτον αὐτῶν εἶναι Βασ-

λεύ, τὸ κριτήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, τὸ ὁποῖον κατεδίκασε τὸν Σωκράτην μας νὰ πῆ τὸ φάρμακον, καὶ κατὰ συνέπειαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν!! Τὸ δεύτερον τοῦ Ποντίου Πιλάτου, τὸ ὁποῖον κατεδίκασε τὸν Χριστὸν μας εἰς τὴν σταύρωσιν, διότι ἐδίδασκε τὸ Σύνταγμα! καὶ τὸ τρίτον τοῦ Σουλτάνου, ὃς τις ἐγκυλοτόμισε τὸν Ῥήγαν μας τὸν φεῖραϊον, καὶ προσήγαγεν εἰς τὴν ἀγχόνην τὸν μάρτυρα τῆς ἀρετῆς καὶ πρόδρομον τῆς ἐλευθερίας μας Γρηγόριον τὸν Πατριάρχην.

Ἄλλ' ἐν τούτοις Βασιλεῦ! παρατηρεῖται καὶ ἐν ἄλλο πολὺ σημαντικόν, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισήσωσιν ὅλοι οἱ Βασιλεῖς τὴν προσοχὴν των, ὅτι δηλ. οἱ δύο πρῶτοι Μεγκεμέδες κατεδίκασαν τὸν Χριστὸν καὶ Σωκράτην διὰ προηγουμένων ἐγγράφων ἀποφάσεων, (τὰς ὁποίας χάριν βεβαιότητος σημειούμεν παρὰ πόδας ὑπὸ σφ. Α., Β.) ὁ δὲ τελευταῖος, καθ' ὃς ἔχομεν γνώσεις οὔτε κἀν ἄφησε τὸν αἰόδημον Πατριάρχην νὰ ἀπολογηθῆ, ἀλλὰ τὸν ἔσυρεν « ἄρον, ἄρον » εἰς τὸ μακελλεῖον. Τοῦτο μαρτυρεῖται ἀπὸ τὰ πράγματα διότι δὲν ὑπάρχει ἔγγραφο ἀποφάσεως διὰ περισσοτέραν ἀκρίβειαν καθὼς ἀναφερθέντας· μᾶς ἐπληροφόρησε, καὶ ὁ Κ. Ζωγράφος (κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν δοθεῖσαν ἀναφορὰν μας,) ἐξετέθησαν παρ' αὐτοῦ νὰ μᾶς δώσῃ ἀντίγραφον τῆς κατὰ τοῦ Γρηγορίου ἀποφάσεως (ἀν' ἔχῃ εἰς χεῖρας, εἰπὼν ὅτι, « οἱ Μεγκεμέδες δὲν ζαλίζονται διὰ τέτοια μικρὰ πράγματα, νὰ κοινοποιῶσι ἐγγράφως τὰς ἀποφάσεις των, ἀλλὰ κἀμνον ὅπως τοὺς κατέβη, καὶ ὅπως τοὺς φθάσῃ εἰς τὸ καύκαλον » ὅθεν κατὰ συνέπειαν καὶ δύο ἀποφάσεις ἐκοίνωσε μέχρι τῆς ὥρας, καταδικαστικᾶς

διὰ τοῦ Διοικητοῦ εἰς ποινὴν ἐγγυήσεως 50000 δραχ. χωρὶς νὰ διακονώσῃ ἐγγράφως τὴν καταδικαστικὴν του ἀπόφασιν. τί ὠραία δικαιοσύνη!!!

Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων συνάγεται βασιλεῦ! ὅτι ὁ Μεγκεμέδες δὲν εἶναι κατάλληλος μήτε μετὰ δύο αἰῶνας νὰ δικάσῃ τὸν Ἕλληνα διότι καὶ πραγματικῶς ἀν' ὑπάρχῃ μεταρρυθμίσεις ἢ τροποποιήσεις τοῦ Ἀλκουρανίου, ὡς λέγει ὁ Κ. Ζωγράφος δὲν ὠφελεῖ διότι λείπουν τὰ ὄργανα αὐτοῦ, τούτεστιν οἱ δικασταί· καὶ ἡ Τουρκία δὲν θέλει εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ διατηρήσῃ τοὺς νόμους αὐτοὺς μέχρις ὅτου ἀποκτήσῃ ἄνδρας τοιούτους, ὅποιοι οἱ τῆς Εὐρώπης· ἐν ὅσῳ δὲ ὑπάρχουσιν οἱ διάδοχοι τῶν Γιαννιτζάρων καὶ λοιπῶν, ἡ Τουρκία θέλει εἶσθαι ἄμαχος τῆς αὐθιγείας προστάτις.

Τῆ 15 Ἀπριλλίου 1840 ἐξ Ἀθηνῶν.

Ὁ Συντάκτής

τῆς Ἑλλ. Σάλπιγγος

ΣΦ. Α. Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΣΩΓΗΡΟΣ

(Τῆ 23 Μαρτίου 17. ἔτος 'Εβρ.)

ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ κτλ. (α)

Κρίνω καὶ κατακρίνω καὶ καταψηφίζω εἰς θάνατον σφαι

(α) Ἐπομένως θέλομεν ἐπανέλθει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς λαοπλάνου ταύτης ἐπωνυμίας.

ρικόν τὸν Ἰησοῦν, λεγόμενον ὑπὸ τοῦ πλήθους Χριστὸν, Ναζωραῖον καὶ ἀπὸ πατρίδος Γαλιλαίας, ἀνθρώπον στασιώδη κατὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωσαϊκοῦ, καὶ ἐναντίον τοῦ μεγαλοπρεποῦς βασιλέως Ῥωμαίων Τιβερίου Καίσαρος, καὶ ὀρίζω καὶ ἀποφαίνομαι τὸν θάνατον αὐτοῦ σταυρικὸν μετὰ τῶν ἄλλων κατὰ τὸ σῆθηες κταδίκων· ἐπεὶ συνήθρουν αὐτὸς πλῆθος ἀνθρώπων πλουσίων καὶ πτωχῶν, οὐκ ἔπαυσε θορύβους ἐγείρων ἐνοχλεῖν τὴν Ἰουδαίαν, ποιῶν ἑαυτὸν υἱὸν Θεοῦ καὶ βασιλέα τῆς Ἰερουσαλήμ, ἀπειλῶν φθορὰν τῆς Ἰερουσαλήμ καὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἀπαρνούμενος τὸν φόρον τοῦ Καίσαρος, καὶ τολμησας εἰσελθεῖν μετὰ βαίῶν θριαμβευτῆς καὶ πλείστου ὄχλου, ὥσπερ τις Ῥῆξ, ἐντὸς τῆς πόλεως Ἰερουσαλήμ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν. Καὶ διορίζομεν τὸν ἡμέτερον πρῶτον ἑκατόνταρχον Κοῦντον Κορνήλιον περιάξει τοῦτον παρῆρησίᾳ εἰς τὴν χώραν Ἰερουσαλήμ δεδεμένον, μαστιζόμενον, καὶ ἐνδεδυμένον πορφύραν, ἐστεφανωμένον ἀκανθίνῳ στεφάνῳ, καὶ βαστάζοντα τὸν ἴδιον σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, ἵνα ᾗ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καὶ πᾶσι τοῖς κακοποιοῖς· μεθ' οὗ βούλομαι συνάγεσθαι δύο ληστὰς φονεῖς καὶ ἐξέρχεσθαι διὰ τῆς πύλης Γιαμπαρόλας, τῆς νῦν Ἀντωνιανῆς· ἀναχθῆναι δὲ αὐτὸν τὸν Χριστὸν παρῆρησίᾳ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν κακούργων, ὀνόματι Καλθάριον, οὗ τινος σταυρωθέντος καὶ θανατωθέντος μείναι τὸ σῶμα ἐν τῷ σταυρῷ εἰς κοινὸν θεώρημα πάντων τῶν κακούργων καὶ ἄνω τοῦ σταυροῦ τίτλον τεθῆναι γεγραμμένον πρὸς γλώσσας, τὸν

Ἰησοῦ Ἀλὸν ὁ Ἰδὴς Ἰοδάμ. (Ἑβραϊστί.)
 Ἰησοῦς ὁ Ναζουραῖος Βασιλεὺς Ἰουδαίων (Ἑλληνιστί.)
 Ἰέζους Ναζωραῖος Ῥῆξ Ἰουδαίουρου. (Ῥωμαϊστί.)

Ὀρίζομεν οὖν μηδένα τῶν ἡστινσοῦν τάξεως καὶ ποιότητος τολμηῆσαι ἀπερισελέπτως τὴν τοιαύτην ἐμποδίσαι δίκην, ὡς ὑπ' ἐμοῦ ὀρισμένην μετὰ πάσης σεμνότητος εἰς ποινὴν τῆς αὐτομολίας τούτου, Ἑβραίου ὄντος, κατὰ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς νόμους τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας.

Μάρτυρες τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως.

Ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσραήλ

Ῥωῶμ, Δανιήλ, Ῥαμπινήλ, Ἰονακίην, Μπανικάν, Ῥοτάμ, Ἰουταβέλ, καὶ Μεριαουλάμ.

Ἀπὸ τῆς βασιλείας καὶ ἡγεμονίας Ῥωμαίων·

Λούκιος, Σεξτίλιος, καὶ Μαξιμίλιος.

Ἀπὸ τῶν Φαρισαίων.

Μπαρμπάς, Συμεὼν καὶ Μπονέλη.

Ἀπὸ τῶν ὑπάτων, καὶ δικαστῶν τῶν Ῥωμαίων.

Ῥαμπάν, Μαντάνης, καὶ Μπαρκαρόλας.

Ἀπὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης·

Ῥωάν, Ἰουάδους, καὶ Μποουκασόλης.

Νομικὸς δημόσιος ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῶν Ἑβραίων.

Ππουτάν.

ΣΟΥΧ. Β. ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

» Ἄδικεῖ Σωκράτης οὐς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζει ἕτερα δὲ καινὰ Δαιμόνια εἰσάγων ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθεῖρων, Τίμημα θάνατος.»

95. Ὀλυμπιάς. (οἱ Εἰσαγγελεῖς Ἄνυτος καὶ Μέλιτος.)

ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΟΝ Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΝ.

Κάνεις δὲν λανθάνεται ὅτι, ἡ δικαιοσύνη τῶν τζελλατῶν τοῦ τύπου, ἀποκαθίσταται ἤδη παντὸς ἐπαίνου ἀξία, καὶ μόνοι ὅσοι δὲν γνωρίζουσι τὸν ἔντιμον αὐτῶν σκοπὸν δύνανται νὰ τὴν περιφρονῶσιν!!

Οἱ Εἰσαγγελεῖς τῆς Πρωτευούσης μας, χάρις τῷ Θεῷ, τῷ φωταίνῳ Ἀπόλλωνι! εἶναι ἀνεπιβόηστοι! εἶναι ἀνεξάρτητοι! καὶ ἀπροσωπώληπτοι! καὶ προσπαθοῦσι παντοί-οις τρόποις νὰ ἀγιάσωσι τὴν οὐράνιον Συνθήκην τοῦ Κ. Ζωγράφου, τὴν ὑποίαν ἀνελεύθεροι Δημοσιογράφοι, τουτέστιν ἀκριβεῖς διερμηνεῖς τῶν παραπύων τοῦ Ἑλληνικοῦ ὄχλου, κατεστηλήτευσαν μὲ τὸν πλέον ἀναιδῆ τρόπον ἄλλ' εἶναι ἐλπίς ἐντὸς ὀλίγου, νὰ ἐπιπέσῃ ἡ θεία μάχαιρα τῆς δικαιοσύνης! εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνέμων καὶ προδοτῶν τοῦ Ὁρόνου τῆς πατρίδος!! καὶ νὰ κατασυντρίψῃ αὐτοὺς, καὶ ἀπολεσθῆσεται τὰ μνημόσυνον αὐτῶν ἐκ γῆς ζώντων! καὶ τότε νὰ μάθωσιν οἱ Κ. Δημοσιογράφοι διὰ νὰ ἐπικρίνωσι καὶ νὰ κατακρίνουσι συνθήκας,

δραχ. 6000! κατὰ μῆνα, ἀτμόπυρα ἀφίξεως τοῦ Κ. Ζωγράφου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ μεταβιβάσεως ἐνταῦθα δραχ. ἄλλας δι' ἑκτακτα ἔξοδα 30,000! κτλ. Τί σοῦ ἔνεκεν ἐσένα, Αἰὼν, Φιλόλαε, Ἀθηνᾶ, Σωκράτη, Τοξάτα, Φήμη, καὶ Πρόδοτος, νὰ κρίνετε καταχθόνια, καθὼς λέγετε, Συναλλάγματα;! ἂν ἦσθε ὑπερήταί τῆς Σακκούλας σας ὡς ὁ Τάρταρὸς μας ἐπὶ παραδείγματος, μὲ τὰς 700, κατὰ μῆνα, τουτέστιν, ἂν ἦσθε μισθωτοὶ, ἴσως ἠθέλατε εἰπεῖ, ὅτι οὕτω σὰς ἐπρόσταξαν, ὡς τοῦτο, πιθάνως συμβαίνει εἰς τὸν δυστυχεῖ Ταχυδρόμον!! ἀλλ' ἤδη ἡ ὑπεράσπισις ἐν γένει τοῦ νόμου ἐναπόκειται εἰς τοὺς Κυρίου Εἰσαγγελεῖς, καὶ αὐτοὶ μόνοι ὀφείλουσι νὰ καταδικώσωσι τοὺς προδότας τοῦ Ὁρόνου καὶ τῆς πατρίδος! ἂν λοιπὸν ὁ Κ. Ζωγράφος, καθὼς ἐφωναῖατε, κακῶς διεξήγαγε τὴν μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἐμποροπολιτικὴν διαπραγματέυσιν του, δὲν ἔμελλον οἱ ἄγρυπνοι καὶ ἀδέκαστοι τῆς Πρωτευούσης Εἰσαγγελεῖς, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 132. ἄρθρον τοῦ Ποιν. Νόμ. « ὡς προδότης τῆς πατρίδος » τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ ἕς τις διεξάγῃ... πρὸς » βλάβην τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐπεφορτίσθη πολιτικῶν » διαπραγματέυσιν, μετὰ τινος ἐξωτερικῆς Δυνάμεως » δὲν ἔμελλον, λέγομεν, νὰ ἐκκενώσωσι κατὰ τῆς κεφαλῆς του τοὺς κεραυνοὺς τῆς δικαιοσύνης των!!!

Ἄλλ' ἐσεῖς οἱ ἀμίσητοι ἐπεμβήκατε εἰς πράγματα, τὰ ὅποια δὲν ἦτον ὅλως διόλου τῆς ἀρμοδιότητός σας, ὥστε τὰ πικρὰ βέλη τῶν ἐπικρίσεών σας κατήνησαν φεῖ! εἰς παραφροσύνην, καὶ ἐπροξένησαν σπασμοὺς εἰς τὸν Συναδελφόν, ὡς λέγετε, τοῦ Ἀσημάκη, τοῦ Ἰούδα, καὶ Ἄνταλ-

ἐκίδου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἤνοιξεν τρεῖς φλεβοτόμιας, πιασθεῖς ἀπὸ ὄλον σχεδὸν τὸ ἰατροσυνέδριον, καὶ μὴ ὄλα ταῦτα τολμᾶτε νὰ παραπονεθῆτε, διατὶ σᾶς κατέσχεσαν καὶ σᾶς ἐζήμιωσαν, ὡς λέγετε, ἑκατὸν χιλιάδας δραχμᾶς!! καλὰ νὰ πάθετε, διότι δὲν μιμνήσθε τὸν Ταχυδρόμον, βάλετε λοιπὸν εἰς τὸ ἐξῆς γνῶσιν! Ἐν τούτοις Σᾶς ἐρωτῶμεν Κ. Δημοσιογράφοι νὰ μᾶς ἀποκριθῆτε, δὲν ἦτον καλῆτερον νὰ Σαλπίσετε ὅτι ἡ Συνθήκη τοῦ Κ. Ζωγράφου εἶναι τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας; ὅτι εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἔξοχα ἀριστουργήματα τοῦ ἀνδρός; καλὰ νὰ πάθητε καὶ ἡγγικεν ἡ ὥρα νὰ σᾶς φουρνῆσωσιν εἰς τὸν Μεδρεσέ, ὁμοῦ μὲ τοὺς χρεωκοπίδας! νὰ σᾶς χώσωσιν εἰς τὰς καταβάθρας τοῦ Καστελλίου, καὶ νὰ σᾶς διαβιβάσωσι μὲ τὰς κλίμακας καὶ καρέλια εἰς τὰ μετώρα τοῦ Παλαμυδίου, ἐν μέσῳ ληστῶν, κακούργων, ἐπαναστατῶν κτλ.

Ἄφ' οὗ δὲν ἐδιδάχθητε τὸν τρόπον τοῦ ἐπαινεῖν τοὺς παρ' ἡμῖν κακούργους καὶ προδότας τῆς πατρίδος, διατὶ δὲν λαμβάνετε περικοπὰς ἀρθρῶν ἀπὸ τὸν Ταχυδρόμον, διὰ νὰ στολιζέτε τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων σας, ἢ τοῦλάχιστον τεμάχια ἀπὸ τοῦ Γαϊδάρου, τοῦ Σπανοῦ, τοῦ Τρακατρυπά τὴν φυλλάδα, καὶ ἀπὸ ἄλλα τοιαῦτα Συγγράμματα; ἰδοὺ ὕλη ἀνεξάντλητος! ἰδοὺ μὲ ποῖον τρόπον δύνασθε νὰ εὐχαριστήσετε καὶ Εἰσαγγελεῖς καὶ Σκότος!! καὶ ἰδοὺ ὁ εὐσχημος καὶ χρηστικανικὸς τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἠμποροῦσατε νὰ ἐπικρίνετε τὴν περὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Κ. Ζωγράφου, καὶ νὰ ἦσθε ἀσφαλεῖς ἀπὸ τὰς παγίδας τῆς κατασχέσεως. Δὲν ἔπρετ

πε νὰ εἰπῆτε καὶ νὰ υπογράψητε, τυφλοῖς ὄμμασιν ὅτι ἡ Συνθήκη τοῦ Κυρίου Ζωγράφου δὲν εἶναι καταχθόνιος. δὲν καταστρέφει ἐκ θεμελίων, οὔτε βλάπτει παντάπασι τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων, καὶ διότι τὸ ὑπέγραψεν ὁ ἰατροεξοχώτατος Κ. Ζωγράφος συμφέρει νὰ διαχωρησθῶμεν, ἀπὸ τοὺς ἔξω 10. περίπου ἑκατομύρια ὁμογενεῖς μας! νὰ εἰπῆτε ὅτι ὁ Κ. Ζωγράφος δὲν εἶναι προδότης τοῦ θρόνου! ὅτι διὰ τῆς ὑπογραφῆς του δὲν διδάσκει τοὺς Ἕλληνας, νὰ παραδίδωσι εἰς τὰς αἰμοχαρεῖς χεῖρας τῶν ὀθωμανῶν τοὺς πρόσφυγας συναδελφούς των· τουτέστι μὲ ἄλλας λέξεις νὰ εἶναι προδότης καὶ ἐπίβουλος! καὶ ὅτι τελευταῖον ἀρχηγὸς τῆς προδοσίας ταύτης δὲν εἶναι ὁ ὑπογράφας αὐτὴν, Ζύριος ΖΩΓΡΑΦΟΣ. τρεῖς ἀνάθ!..

ΠΕΡΙ ΘΕΑΤΡΟΥ.

Ὅταν ἡ Θέσπις καὶ ὁ Φρύνιχος πρῶτοι περὶ τὸ δραματικώτερον τροποποιήσαντες τὰς ἀτάκτους Βακχικὰς ὠδὰς καὶ ὀρχήσεις, κατέβαλον τὰς πρῶτας τοῦ θεάτρου ἀρχὰς, ἐπροξένησαν μὲν τινὰ βέβαια ἡδονὴν καὶ εὐχαρίστησιν, εἰς τὸν εὐερέθιστον τῶν Ἀθηνῶν λαῶν, ἀλλὰ πολὺ τις ἐλείπετο διὰ νὰ μαντεύσῃ ἔκτοτε τὸν προσδιορισμὸν τῶν τοιούτων παιδιῶν, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἀθυρμάτων, οὐδὲ ἡδύνατο νὰ φαντασθῇ τὴν ὁποίαν ἔπειτα Αἰσχύλοι καὶ Σοφοκλεῖς.

καὶ ὁ κορυφαῖος τῶν Κωμικῶν Ἀριστοφάνης, ἔδωκαν τελειότητα εἰς ταύτας, ἀποκαταστήσαντες τὸν μόνον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς μεγαλοφροσύνης ὁδηγόν, τὰς δραματικὰς παραστάσεις· ὅθεν καὶ τὰ οὕτω πως τελειοποιηθέντα τῶν προγόνων μας θεάτρα, δικαίως τις ἤθελεν ὀνομάσει καταγωγεία τῆς ἀρετῆς, καὶ σωρρονηστήρια τῶν ψυχῶν· ἀλλὰ φαίνεται κακῆ, τύχη, ὅτι εἰς τὰς νεωτέρας κοινωνίας οὐσιωδῶς τὸ θεάτρον ἠλλαξε μορφήν, καὶ πολλαχοῦ τοιῦλάχιστον μόνος σκοπὸς καὶ θεατριζόντων καὶ θεατριζομένων ἀπεκατέστη ἡ ἡδονὴ καὶ τὸ εὐάρεστον, διὰ τὸ νὰ μὴ εἴπωμεν, καὶ ὅτι παρασκευάσθησαν τὰ θεάτρα, ὡς ἄλλαι τινὲς Σειρήνες πρὸς τὸν ὀλιγόνου λαόν, παρὰ τινῶν ἀπονενοημένων κυβερνήσεων· Ἡ ἔλεεινὴ αὕτη τῶν θεάτρων κατάστασις, (διὰ τὸ νὰ φέρωμεν τοῦ λόγου μας παράδειγμα) κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐπικρατεῖ εἰς τὴν θεοκρατουμένην ἀκόμη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λαμπρὰν ποτε Ἰταλίαν, τῶν κυβερνήσεων τῆς ὁποίας ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ τάσις καὶ εἰς τα μικρά μας ἴσως Ἑλληνικὰ νήπια καὶ βρεφύλλια εἶναι ἐντελῶς ὑπογεγραμμένη, καὶ οὐδεμιᾶς δεῖται ἀναπτύξεως. Ἄλλ' ἰδοὺ πάλιν παρατρέχει ὁ κάλαμός μας, καὶ ἀπὸ τὸ γενικὸν δὲν ἠξεύρω πῶς καταφερόμεθα εἰς τὰς μερικεύσεις· πλὴν ὄχι· δὲν εἶναι κύριοι ὁ σκοπὸς μας νὰ κατηγορήσωμεν τὰ θεάτρα τῆς Ἰταλίας· ἐπιθυμήσαντες δὲ φιλολογικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς νὰ ἐπέλ-

θωμεν τοῦτο τὸ περίεργον, τοῦ ἐπικρατοῦντος πολιτισμοῦ ἀντικείμενον, σκοπὸν εἶχομεν ἀπὸ τὴν θεωρίαν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, καὶ ἐπιστημονικῶς βέβαια, νὰ κάμωμεν τινὰς παρατηρήσεις καὶ ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικόν, τὸ πρῶτον δηλ. συστηματικῶς καθιδρυθὲν εἰς τὴν ἐλευθέραν γῆν μας μετὰ τὰ αἵματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Σανσώνιον θεάτρον. Διὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς μας ταύτης, κύριοι, ἡμεῖς οὐδόλως δὲν σκοπεύομεν νὰ προσβάλλωμεν τὸν ἐντιμον ἐργολάβον Κ. Σανσώνην, ἢ δολίαν τινὰ πολιτικὴν, ὁποῖα συχνακίς ἀναφαίνονται εἰς τὰς διαφόρους τῆς γῆς Κυβερνήσεις, σκοπὸν λαμβάνουσαι τοτὲ μὲν τὴν διὰ τῆς πενίας καταπίεσιν τῶν λαῶν τῶν, τοτὲ δὲ τὴν διὰ τοῦ εὐάρεστου, (τοῦ ἡδονικοῦ καὶ φιλοφρονητικοῦ τρόπου,) ἐκθίλυνσιν καὶ ἀπονάρκωσίν των, καὶ ἄλλοτε, δραστηριώτερον ἐνεργοῦσαι, ἀμφοτέρα διὰ τῆς μαγευτικῆς τῶν θεάτρων δυνάμεως. Ἄπαγε! οὐδόλως δὲν συνελάβομεν τοιαύτην ἰδέαν, καὶ θέλει βέβαια μᾶς ἀδικήσει τὰ μέγιστα, ὅς τις τοιαῦτα περὶ ἡμῶν καὶ ἰδεασθῆ· μόνον· ἀλλ' ἰδοὺ ὁποίας παρατηρήσεις ἀναγκαίως ἐκρίναμεν ἐπὶ τοῦ φιλολογικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ τούτου ἀντικειμένου.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

--Ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾷ ἐπαξίως τὸν ἰφτιχαροφόρον μας μετὰ τὸν στέφανον τοῦ Ἀνταλκίδου· ἀλλὰ διατὶ νὰ μὴ τὸν τιμήσῃ καὶ

μέ τον του Ιούδα και Ἀσημάκη; Ἡ ἀμερόληπτος Ἀθηνᾶ φαίνεται ἢ ὅτι ἐξετάζει μόνον τὰ πρό Χριστοῦ, ἢ ὅτι ἐκτιμᾷ τὰ πράγματα κατ' ἀξίαν ὑλικήν, καὶ τὸ ἰφτιχάρι τὸ θεωρεῖ ἀνώτερον τῆς ἀξίας τοῦ καφτανίου τοῦ Ἀσημάκη, καὶ τῶν 30 ἀργυρίων τοῦ Ιούδα, τουτέστιν ἴσταν μὲ ὅσα ἐλάβεν ὁ Ἀντακιδίας ἀπὸ τῶν Πέρσας: Τὴν προκταλοῦμεν λοιπὸν μὲ ὄλην τὴν φωνὴν τῆς Ἑλλ. Σάλλπιγγος εἰς ἀπολογία ἐντὸς τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τὴν σήμερον· ἄλλως εἴμεθα ἀναγκασμένοι νὰ τὴν ἐγκαλέσωμεν εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Πρώτου, δηλ. εἰς τὸ ἄνωτάτου τῆς Δημοσιογραφίας Δικαστήριον!!!

— Εἰς τὴν Γερμανίαν ὅστις προφέρει τὴν λέξιν Σύνταγμα εἰς τὰ χεῖλη του, ἔχει τρεῖς χρόνους φυλακῆν, ἂν δὲ τομηστῆ καὶ τὴν γράφῃ, αἰώνιον κόλασιν!!!

— Οἱ Ἑγγλέζοι λέγουσι, κηρύττουσι, φωνάζουσι, ὅτι ἔχουν Σύνταγμα καὶ Σύνταγμα μέγα εἰς τὴν Ἑγκλητέραν τους· ἡμεῖς ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν τοιούτου εἶδους κομποφανίας, καὶ μάλιστα ἀπὸ Ἀγγλοῦ, οἷτινες ἔλαβον οἱ περισσότεροι φυσικῶς τὸ ἀξίωμα, νὰ ἀπατώσι κάθε μωρὸν ἀλλ' οὔτε δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τους νὰ ἰδοῦμεν τὸ Σύνταγμα τους, ἀλλὰ κυττάζομεν εἰς τὴν Ἐπτάνησον, καὶ βλέπομεν σκότος ΜΕΓΑ! Λέγομεν δὲ ὅτι, ἂν τῶντι οἱ Ἀγγλοὶ εἶναι φιλελεύθεροι, καὶ ἔχουν Σύνταγμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, διὰ τί νὰ μὴν τὸ ἔχουν καὶ εἰς τὴν Ἐπτάνησον; Ἐκ τούτου φαίνεται, ἢ ὅτι ὁ ἕνας τόπος διαφέρει ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἢ ὅτι τὸ Σύνταγμα εἰδόθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ μόνου τοῦ Λουθηροκαλθίνου, καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ βαπτισθῶσι καὶ . . . !

— Οἱ Ῥώσοι, καὶ τοι κατὰ τοὺς Ἀγγλοῦς, ἢ καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς, Ἀριστοκράται, μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὴν Σερβίαν, εἰς τὴν Βλαχίαν, εἰς τὴν Μολδοβαν εἰδόμεν Σύνταγμα προστατευόμενον ἀπὸ τοὺς Ῥώσους

κλήτερον χιλιάκις ἀπὸ τὸ τῆς Ἐπτάνησου μόνου. Καὶ τοῦτο δὲν διατηρεῖται εἰς τοὺς ὀρθοδόξους! ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ εἰς τοὺς Λιπυθάνους, καὶ εἰς τοὺς Λουθηροκαλθίνους, καὶ ἐν γενεῖ εἰς πᾶσαν φυλὴν! Ἐντροπήσας Ἑγγλέζοι!!!

— Οἱ Φραντζέζοι ἀπεφάσισαν οἱ καίμενοι καὶ ἐπιθυμοῦν Παγκόσμιον Σύνταγμα· ὁ Θεὸς νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Πρέπει ὅμως νὰ ἐξαφανίσουν τὸ τρομερὸν τοῦ ἄσυντάκτου Ναπολέοντος θέσπισμα! „ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός“ καὶ τότε θέλουσιν ἔχει καὶ τοὺς Ἑλλήνους ὀπαδοὺς.

— Ὅσοι τυχὸν γελασθῶσι ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῶν Σερβοδακῶν, καὶ ἐλπίσωσι ἀπὸ τοὺς Ῥώσους, θέλουσι λάβει τὸν Στέφανον τῆς Λεχίας!!!

Ὅσοι νομίζουσι ὅτι τῆς Γαλλίας τὸ Σύνταγμα εἶναι καλιέτερον ἀπὸ τὸ τῆς Ἑλλάδος, ἄς λάβωσιν εἰς χεῖράς των τὴν Πρώτον, καὶ ἄς ρίψωσι τὸν μισθωτὸν Τάρταρον!!!

— Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφάσισεν ὡς ἀκούομεν, νὰ πωλήσῃ μέρος τῆς Δικαιοσύνης του! εἰς τὰ λαμβάνοντα τὰ ἐξωτερικά· δὲν ἠξυρόμεν ἂν περισσεύῃ.

— Οἱ δῆμοι τοῦ τύπου διὰ νὰ λαμβάνωσι χαλάλι τὸν μισθὸν τους, ἀκολουθοῦσι κατ' ἔχνος τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἀναγινώσκοντες τὰς ἐφημερίδας μὲ πολλὴν κατάνυξιν, ἀλλὰ χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἰδίου, οὐδὲν ἐστι γενέσθαι.

— Ὁ Κ. Ἀντακιδίας ἀπολογεῖται εἰς ὅσα τοῦ ἐψαλλεν ἡ θεὰ Ἀθε· νὰ εἰς τὸν 704 ἀριθμὸν τῆς κατὰ τοῦ ἐμπορικοῦ του Συναλλάγματος· ἐπομένως θὰ ἐξετάσωμεν, ἂν ἴηαι ἄθων τὸ παληκᾶρι ἢ ὄχι!!!

— Ὅστις ἀπὸ τοὺς κηφῆνας θέλει νὰ σπουδάξῃ οἰκονομικὰ, ἄς εἴθῃ νὰ λάθῃ τὸ πικαστόρι του ἀπὸ τὸν ἀμαθητισσαμί-

νόν, και ὡς ἀκολουθήτη ἀναυλα τὸν περίφημον Ῥεγνὺ εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅστις ἀνεχώρησεν προχθὲς τὴν νύκτα!!!

-- Ὅσοι τῶν κηρῶν Παναρέζων δὲν ἐγγίξουν τὰς μισρὰς τῶν χεῖρας εἰς τὸ πτωχὸν μας ταμεῖον, σκάξουν ὡς ὁ φιλότιμος Ἀξιῶτης, ὅστις ἀφ' οὗ εἶδεν, ὅτι τοῦ ἐκλήπηκαν τὰ κρέδιτα, δύο μῆνας ἀπὸ τοὺς χωριάτας, ἐμβαρκαρίσθη διὰ τοὺς κόσμους τοῦ Καίρη, ὅπου εἶναι τὰ πάντα ἐν ἀφθουίᾳ κατευόδιον!!

-- Ἡ Πρόδοσις προσκήρυξεν ὅτι περιμένει τὸν Μάϊον νὰ ἐξέλθῃ καὶ εἰς τὸ Γαλλικόν. Φαίνεται ὅτι οἱ Γαλλίζοντες Κωλέται κλ. ἐξώκειλαν εἰς τὴν ὀπισθοπόρῃσιν ἡ Πρόδοσις εἶναι ἱκανὴ νὰ βασιλεύσῃ καὶ χωρὶς αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα!

-- Ὅσοι τῶν ἡγεμόνων συγχωροῦσι τὴν ἐξορίαν τῶν ὑπηκόων τῶν εἶναι οὐχ' ἤτον λαοπλόκοι, ἐπιβουλοὶ, καὶ ἐπίορκοι τῆς ὑποσχέσεώς των, „Ο ἔχω ν ῶ τ α ἀ κ ο ὑ ε ι ν ἀ κ ο υ ἔ τ ω.“

-- Εἰς τὸ ἔθνος ὅπου ὑπάρχει καταστροφία, ἐκεῖ ἡ ζωὴ τοῦ ἡγεμόνου εἶναι ἀμφίβολος· διὰ τοῦτο συμβουλευόμεν ἅπαντας τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς νὰ ἀπέχωσι μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ στήνωσι τούτῃς ἀπανθρώπους παγίδας!!!

-- Ὅλοι οἱ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἐπῆγαν πρὸς χαριετισμὸν τοῦ ἰφτιχαροφόρουμας, ἐκτὸς τοῦ Γενναίου Θ. Γρίβα ὅστις ὠρίσθη εἰς τὸ σπαθὶ του!!!

-- Ὁ Ἅγιος Ἀττικῆς, ζητεῖ ἀνυπομόνωις δύο Διακόνους ἀπὸ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει, διὰ νὰ τῷ κρατοῦσι τὸ Κράσπεδον, καὶ νὰ ψάλοσι τὸ εἰς π ο λ λ ἄ ἔ τ η, ἐπειδὴ οἱ εἶδῶ ἔ θ ρ ἄ χ ν ι α σ α ν ἀπὸ τὴν ἐβδομάδα τῶν παθῶν!!

-- Ὁ Κύριος Ζωγράφος ὠρίσθη εἰς τὸ ἰφτιχάρι, ὅτι θέλει διατηρήσει τοὺς κανόνας τῆς Συνθήκης του, ἄλλως, νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ ὅθεν τὸ εἶλαθεν ὡς μὴν ἀργῇ τὸν παρακαλούμεν!!

Ἄδεται ὅτι ὁ Κ. Πάλλκος ἰδὼν τὴν ἐξεδιασμένην ἀξιοτήτα καὶ τιμιότητά τινῶν Δικηγόρων, καὶ μάλιστα τοῦ μέλλοντος διορισθῆναι εἰς τὴν Χαλκίδα Κ. Ζαβο-γιάννη, ἐνεργεῖ ὁλονέν, διὰ νὰ συστήσῃ ἀσφαλτικὸν κατὰστημα, διὰ νὰ ἀσφαλίσωσιν οἱ Χαλκιδεῖς τὰς υποθέσεις των, πρωτοῦ νὰ τὰς ἐμπιστευθῶσιν ἄμποτε!

-- Ἡ ἅγια Σύνοδος μας ἀντεκλιτέστησε τὴν χρεαύουσαν ἐπαρχίαν Ψωφίδος μὲ μίαν Τραγέλαφον ἐπιτροπὴν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀγραμμάτους, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ ἐλατοφάγος Ἄντανιὰς. Ἄπορον μᾶς φαίνεται, πῶς ὁ γυριζὼν προσωπικῶς τὰ μέλη τῆς μνησθείσας ἐπιτροπῆς ἅγιος Βρυσθῆνης, δὲν ἐπαράτηρησε τὴν ἀταξίαν καύτην ἢ μήπως εἶναι ὁ ἴδιος Συμπέθερος!!!

-- Ὁ Κ. Ἀντωνιάδης ἐξῆλθε τοῦ Μεδρσεσῆ, ἀλλὰ δὲν ἐξῆλθε κολωβόμενος, ὡς ὁ Σοφιανόπουλος χρεωστεῖται ἄπειρος εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον καὶ λοιποὺς Πλημμελειοκαταδικας, οἵτινες συμμορφούμενοι μὲ τὸν νόμον, τοῦ ἀπέβαλον τὴν ποινὴν.

-- Ὁ Ἀνεπιβρέαστος Ἄρειος Πάγος εὔρε παράνομον τὴν καταδίκην τοῦ Ἀντωνιάδου, καὶ ἐξιλέωσεν αὐτὸν τῆς φυλακῆς, διὰ νὰ δικασθῇ ἐκ δευτέρου εἰς τὸ ἐν Σύρῳ Πλειμμελειοδικεῖον τιμὴ καὶ δάφναι εἰς τοὺς Ἀρεοπαγίτας!!!

-- Ἡ ἀξιοτήτης τοῦ Κ. Εἰσαγγελέως τῆς Πρωτευούσης μας εἰδείχθη πολὺ ἀνωτέρα τοῦ προκατόχουτου, διότι ἔκαμεν ὅλους τοὺς Δημοσιογράφους νὰ τρομάξωσι τὴν Δικαιοσύνην του! ὅλοι εἰσῆχθησαν εἰς δίκην· Φίλος τοῦ λαοῦ, Αἰὼν, Ἀθηνᾶ, καὶ ὅλοι καταδικάσθησαν εἰς πᾶμπολλα πρόστιμα καὶ διπλᾶς φυλακῆς, ἐκτὸς τοῦ Ταχυδρόμου, ὅστις ἐπαναπαύεται εἰς τὰς δάφνας του, μὲ τὰς 700, κατὰ μῆνα!!!

-- Ὁ Διοικητὴς Γορτυνίας ἀπεφάσισε τοῦ λοιποῦ τὴν κατάστροφὴν τῆς ληστείας εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, καὶ εὐγίχε μόνος εἰς τὸ κυνήγι. Ὁὰ ἐπιστρέψῃ μὲ πολλοὺς λαγούς!

-- 'Ο ίδιος απέφασισε τὴν ἀνέγερσιν τῶν σχολείων ὅσα ἐκρήμνισεν ὁ προκάτοχός του ἅς τὸ ἴδοῦμεν!!!

-- Κοντὰ μὲ τὰ ἄλλα καλὰ ὅπου μᾶς ἔφερον ὁ Κύριος Ἄρμασπέργης καὶ ἐπλούτητε τὴν κοινωνίαν μας, μᾶς ἔφερε κ' ἓνα Σεξζογδάρτην του, ὅστις ἐσπράχθη εἰς τὴν Ἀνακτόθυραν, καὶ δὲν ἀφίνει πούλι πετόμενον Ἑλληνικὸν νὰ ἀπεράσῃ αὐτόθι· ἀλλ' οὔτε γράφει τινῶν ὀνόματα, καὶ μάλιστα ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν Βασιλεῖα. Διὰ τὸ ἄρμενοξάμβλωμα τοῦτο, ἔχομεν πάμπολλα παραδείγματα. Ἐυαπόκειται λοιπὸν εἰς τὸν Κύριον Γράφ νὰ μᾶς ἐξελύσῃ ταύτης τῆς μάστιγος, διότι ἂν τινες Φράγγοι εἶναι κακοήθεις, οἱ Ἕλληνες εἶναι ἐν γένει φιλότιμοι· κ' ἐπειτα, „καλὸ ξημέρωμα“!!!

-- Οἱ χαρακζίδες τῶν Ἑλλήνων ἐν Βλαχομολδαυία, Γεωργαντάς, Κουτάκης, Κιοῦν, Ξίνος, Πιθητός, Μάνος, καὶ ὁ κλεφτοχρειακοπίδης Σακελλάριος, ἐπροσκληθήσαν ἀπὸ τὸν Κ. Ζωγράφον νὰ δώσωσι λογαριασμὸν τῶν πράξεών των. Φαίνεται ὅτι ὑπάρχει διαλυσις εἰς τὰ μεταξὺ των!!!

-- Ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὴν ἠλικίαν τῶν τέκνων τους, ἅς τὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὸν Σοφὸν Γεννάδιον, καὶ ἅς τὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὸ Ἴταλικὸν Θεάτρον, διὰ νὰ λάβωσι τὸ μάθημα τῆς Ρίτζης, Λούλης, καὶ Βάσσου καὶ μετὰ ἓνα χρόνον λογαριαζόμεθα!!!

ΕἰΛΟΠΟΪΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦμεν τὸ κοινὸν ὅτι ἡ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, κατὰσχέσις τῶν ἐφημερίδων τῆς Πρωτεύουσας μᾶς ἐνέβαλε φόβον καὶ τρόμον μήπως θελήσαντες νὰ θεωρήσωμεν ταύτας συμπεριπλεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ αὐτὰ δύκτια τῶν Κ. Εἰσαγγελέων, ὅθεν καὶ πεποιθᾶμεν ὅτι θέλομεν ἀξιοθῆ τῆς κοινῆς Συγγνώμης, ἐὰν διὰ τὸ ἕκτακτον τοῦτο συμβῶν δὲν ἐκπληροῦμεν ἤδη τὴν ὑπόσχασίν μας.

Ὁ Συγγραφεὺς Π. Κωνσταντινίδης.

Ἐν τῆς Συνταγματικῆς Τυπογραφίας Κωνσ. Καστόρχη.

Εύρίσκεται.

Ἐν Ἀθήναις παρά τῷ Κ. Κωνσ. Γκαρπολά.

Ἐν Ἐρμούπολει παρά τῷ Ν. Γκαρπολά, καὶ Γ. Μελισταγεί.

Ἐν Σμύρῃ παρά τῷ Κ. Ἰωσήφ Μάγνητι.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρά τῷ Κ. Δ. Ξεραγκά καὶ Μ. Κρίκη.

Ἐν Γαλαζίῳ παρά τῷ Ἠγουμένῳ Νικολαίτῃ.

Ἐν Ἰασίῳ παρά τῷ Κ. Π. Διογενίδῃ

Ἐν Βοκορεσίῳ παρά τῷ Κ. Ἰ. Σκαρλάτῳ.

Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μίρει παρά τοῖς ἐπιστάταις τῶν ταχειδρομείων.

— Δέχεται ὅσας διατραβάς δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς κερανοὺς τῶν Εἰσαγγελείων, ἐπίσης καὶ τὰ δικαστικά, τὰ ὅποια θέλει καταχωρεῖ εἰς παραρτήματα.

— Ἀλλάσσεται προθύμως με ὅποιονδήποτε ἑφημερίδα καὶ περιοδικὸν Σύγγραμμα, — εἰς δὲ τοὺς σποδάζοντας νέους δίδεται ἀνά 40 λεπτά τὸ φύλλαδιον εἴτε δραχ. 9 καὶ λεπ. 60, κατ' ἔτος.
